

DE TOSTIGIRLS

YVONNE DUDOCK &
HENNE VAN AMESVOORD

the house of books

Copyright © 2011, 2013 by Yvonne Dudock en Henne van Amesvoord
Een uitgave van The House of Books, Vianen/Antwerpen

Omslagontwerp: Marlies Visser
Omslagbeeld: Getty Images/Istock Images
Opmaak binnenwerk: ZetSpiegel, Best

ISBN 978 90 443 4067 9
ISBN 978 90 443 4084 6 (e-book)
D/2013/8899/49
NUR 284

www.thehouseofbooks.com

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vee-
veelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, foto-
kopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de uitgever.

Nog één keer legt Vince de choreografie uit. Dan stapt hij van het podium. 'Oké, wat denken jullie, zitten de passen d'r in?'

We knikken.

'Right. Dan nu vanaf het begin. Nog even vlammen!'

'Nog even vlammen, ik kán niet meer.'

'Kom op Lizz, nog één keer die benen in de lucht, daarna mag je aan het infuus.' Ik lach.

'Girls, zijn jullie er klaar voor? Jij ook, Pien? Let's go!' Vince drukt op play en met het volume op tien dreunen zware bassen door de schuur. 'Five, six, seven, eight!'

Op het juiste moment zetten we onze passen in. Supergeconcentreerd bewegen we over het podium.

'Joehoe, swinguh,' hoor ik Evi roepen.

Shayla, Lizzie en ik blijven gefocust. O jee, nu komt dat kapot moeilijke stuk. Blijven tellen en nou eindelijk tegelijk m'n benen zús en m'n armen zó bewegen. Niet te geloven... in één keer goed!

'Super, popjes. Fabulous!' Vince staat voor het podium goedkeurend te knikken.

Wauw... ik kan het. Ik kan het! Soepel dans ik verder op de opzwevende beat. Als in trance staar ik voor me uit. Dan, opeens, zie ik de deur opengaan. Hé, is dat Tom, daar in dat felle zonlicht? Staat hij daar echt? Mijn hart bonst. Hij is ook zo vet cool. Zijn diepblauwe

ogen, die waanzinnig lange wimpers, die zinderende zoen... Het is overduidelijk, ik ben smoorverliefd.

Hallo daar brein, blijven focussen. Voor, twee, drie, draai, opzij, twee, drie, draai en achte... Of was het nou opzij? Shit, nu ben ik de tel kwijt. Als een eersteklas stuntel sta ik op het podium. In paniek kijk ik naar Vince, misschien heeft hij een aanwijzing? Het angstzweet breekt me uit. O help, ik weet het niet meer. Wat moet ik doen?

Plotseling zie ik vanuit mijn ooghoek een schim op me afkomen. In een reflex spring ik opzij, maar ik struikel en voor ik het beseft stort ik van het podium. Met een enorme smak beland ik op de grond, m'n hoofd keihard op de stenen vloer. Verdwaasd blijf ik liggen. Er is iets helemaal mis, ik voel het...

Mijn hoofd klopt gigantisch. En dan die stekende pijn, het lijkt wel of m'n hersens uit elkaar spatten. Voorzichtig wrijf ik over m'n gezicht. Er plakt iets warmes aan mijn vingers. Wazig staar ik naar mijn hand. Bloed... Ik probeer iets te zeggen, maar er komt geen geluid over m'n lippen. Versuft kijk ik om me heen, dan begint alles te draaien en wordt het zwart voor m'n ogen.

Een week eerder...

1

Die boring folderwijk ook. Nou ja, het is voor het goede doel, m'n zomerkamp met Evi, Lizz en Shayl. Nog een paar huizen, dan ben ik eindelijk klaar. Haastig zet ik m'n fiets tegen een boom en leg de laatste folders over m'n arm. Dan zie ik in de verte Noah fietsen. Mijn adem stukt. Noah... dé knapste jongen van school. Tig meiden uit mijn klas zijn verliefd op hem. Maar weet je, hij is toevallig mijn vriendje. Helemaal van mij alleen. Al twee maanden, acht dagen, vijf uur en elf minuten.

'Noah!' Voor ik het weet, sta ik wild met m'n armen te zwaaien. De hele stapel folders glijdt op de grond. 'Kaa-uuu-tee!' Vlug gris ik alles bij elkaar en als ik weer opkijk, sta ik oog in oog met m'n stuk. Enthousiast begin ik aan één stuk door te ratelen. Zoals gewoonlijk.

Noah knikt alleen maar.

'Is er wat?' vraag ik.

'Hoezo?'

'Nou, hoor je wel wat ik zeg. Vanavond de laatste repetitie voor het slotfeest van vrijdag. Hartstikke belangrijk. By the way, hoe laat kom je me vrijdagavond ook al weer ophalen?'

'Ja nou, eh...'. Dan gaat z'n mobiel. Noah kijkt op het display, draait zich snel om en begint zachtjes te praten.

En ik dan, vraag ik me af, terwijl ik naar zijn brede rug kijk.
'Heb geloof ik haast. Moet gaan,' zegt hij als hij opgehangen heeft.

'O, loop je niet nog even mee? Ik ben bijna klaar met die kut-tige folders.'

'Sorry, geen tijd.'

'Eén kusje dan?' Ik houd het niet meer en bespring hem zo-wat.

'Moet dat? Ik bedoel, hier midden op straat?'

'Nou ja... ' Ik hang nu echt om z'n nek. Mm, wat ruikt ie weer lekker. Ik geef hem een zoen, maar net op dat moment draait hij z'n hoofd weg. De kus belandt ergens op zijn wang, vlak bij z'n oor. 'Hè, toe nou, één kusje?'

Noah staart wat in de verte. Waar is hij in godsnaam met z'n gedachten?

'Eén kleintje, please?' smeeik ik voor de laatste keer.

'Oké dan.'

Ik druk mijn mond op de zijne en geef me over, klaar voor een heerlijke tongzoen. Maar zover komt het niet. Voor ik het goed en wel besef, maakt Noah zich uit mijn omhelzing los.

'Ik moet nu echt gaan, Pien.'

'O, echt,' stamel ik. 'Nou ja, weet je, ik eigenlijk ook. Ben anders weer te laat bij die repetitie. We whatsappen nog wel, toch?'

Hij knikt en pakt zijn fiets. Dan stapt hij op en rijdt weg.

'Dag... ' Beduusd werp ik hem nog een handkusje toe.

Zonder zich om te draaien, steekt hij zijn hand op. Verder niks.

Niet veel later ren ik thuis de keuken binnen. 'Hoi mam!'

'Hé Pien,' hoor ik, terwijl ik naar boven storm. Wild knal ik m'n kamerdeur open, schop m'n gympen uit en struikel half over m'n rugzak. Crisis, ik moet nu echt opschieten. Straks ben

ik wéér te laat op de repetitie. En zul je zien, krijg ik voor de zoveelste keer een uitbrander van Michiel.

Uit de kast trek ik een afgeknipte spijkerbroek, hemdje en vestje. Waar zijn nou weer mijn Havaianas? Die lagen toch onderin? Ik graai in de rommel, op zoek naar m'n teenslippers. Gelukkig, daar zijn ze. Nu nog mijn zonnebril. Waar is dat krenge? Ik wil net m'n rugzak uitmesten, als de ringtone van mijn mobiel klinkt. Ergens uit die berg kleren op de grond. Net op tijd graai ik 'm ertussenuit.

'Aloha Josje.'

'Hey Pien. Ben jij vandaag nog naar wiskunde geweest?'

'Wat denk je zelf? De enige les dat ik naast Noah zit. Tuurlijk ben ik geweest. Of ik wat heb opgestoken is een ander verhaal. Maar waar was jij trouwens, ouwe spijbelaar?'

'Nou eh... wil je het echt weten?'

'Drie keer raden, chillen bij Koffie&Keek met je lover? Laat maar, ik hoef de details niet te horen. Waarom bel je eigenlijk?'

'Nou, we schijnen morgen een onverwacht SO te krijgen.'

'Dat méén je niet! Van wie heb je dat?'

'Wiebo, onze supernerd. Wie anders?'

'Lekker dan. En nu wil je zeker weten wat we moeten doen.'

Josje zucht. 'Hoe raad je het...'

'En dan bel je mij, de chaoot van de klas? Lekker slim.'

'Ja eh... Nou, gewoon...'

'Blijf hangen, ik check 't even...'. Met één hand graai ik in mijn rugzak en haal mijn agenda tevoorschijn. 'Hoofdstuk zeven, iets met sinus, cosinus, tangens en meer van dat gedoe.'

'Thanks, je bent een schat.'

'Moet nu echt hangen hoor. Ben alweer veel te laat.'

'Vertel eens iets nieuws,' lacht Josje. 'Later.'

Ik staar naar mijn mobiel en kijk recht in Noahs sexy face op m'n display. Het klokje, dat half over zijn donkere haar oplicht,

geeft vijf voor acht aan. Shit, over vijf minuten begint de repetitie al. Dat haal ik nooit. Snel pak ik mijn basgitaar en als een razende spurt ik de trap af, door de keuken naar buiten. 'Dag mam, tot straks.'

Het schoolplein ligt er verlaten bij. Bezweet en buiten adem zet ik mijn fiets in het rek, wurm het slot tussen de spaken en ren naar binnen. In de deuropening van het muzieklokaal blijf ik, heftig nahijgend, staan.

'Zo dame, lekker op tijd,' moppert Michiel, de muziekleraar. 'Wat was het dit keer? Brug open, ketting eraf, leuke band of had de poes vlooien?'

'Sorry hoor.'

'Oké, oké. Plug je bas maar in. Even stemmen en pielen, dan gaan we er zo stevig tegenaan.'

Terwijl ik mijn bas uit de hoes haal, zie ik Lizzie naar me kijken. Ze ziet er weer superhip uit. Coole All Stars en zonder twijfel een splinternieuwe skinny jeans.

'Doe je ook nog mee, Miss Punctuality?' bitst ze chagrijnig.

Wat is er met háár aan de hand? Hier heb ik geen zin in. Met m'n rug naar haar toe sluit ik alle snoertjes aan.

'Hé Pien,' klinkt het ineens achter me. Het is Evi. 'Was je verdwaald of zo?'

'Nee joh, die irri folderwijk.'

'Hoezo irri?'

'Nou, mijn moeder vindt toch dat ik moet meebetalen aan ons weekje Music&Dance van Camps? Dus heb ik het eerste het beste baantje genomen dat ik tegenkwam. Je weet wel, via zo'n blaadje in de bus waarin ze je als bezorger vet veel geld beloven. Ben ik mooi klaar mee. Dit is eens maar nooit weer.'

'Waarom niet?'

'Wat denk je zelf? Het is nou niet bepaald een megajob. Weet je nog, vorige week? Toen het zo lekker regende? Moest ik wel

mooi met die boeiende blaadjes zeulen. Echt zeiknat was ik, compleet doorweekt.'

'O.'

Michiel komt bij ons staan. 'Zijn we compleet? Dan kunnen we beginnen, nog even de puntjes op de i. Dat eindfeest is vrijdag al.'

Shayla pakt de microfoon, terwijl Lizzie het eerste akkoord aanslaat. Niet veel later spelen we de sterren van de hemel. Hoewel Lizzie nog steeds wat chagrijnig oogt, gaat ze helemaal op in de muziek. Er verschijnt zelfs een vage glimlach op haar gezicht.

Het loopt lekker. Trots kijk ik naar Shayla, Evi en Lizzie; drie totaal verschillende meiden die al sinds de eerste bij elkaar op het Toorop College zitten. Toen ik in de tweede bij ze in de klas kwam, hadden we meteen een klik. Vanaf dag één waren we Best Friends Forever. Helemaal toen bleek dat we alle vier gek waren van muziek; luisteren, maar vooral spelen. Het was Shayla's idee om samen af en toe wat covers te doen. Dat ging zo tof, dat we het best aandurfdn om als schoolband op het eindejaarsfeest op te treden. Meteen waren we naar Michiel gestapt en hij had superenthousiast gereageerd.

De afgelopen maanden hebben we kapot hard gerepeteerd. En met resultaat! Shayla heeft een dijk van een stem, donker, warm, soms rauw en raspnd. Dat zijn vast haar roots, haar familie komt uit Suriname. Evi is een superdrummer. Echt een toffe meid. M'n allerbeste vriendin, een schat, maar af en toe wat onzeker. Prima toch, dat ze zich achter haar drumstel kan verschuilen? En dan Lizzie, eigenlijk Charlize. Knettermaf die naam, maar volgens haar ouders juist héél bijzonder. Nou, neem van mij aan dat Lizz daar zelf totaal anders over denkt. Maar goed, ze is dus absoluut niet the-girl-next-door. Zeg maar gerust de fashionista van de klas. Thuis hebben ze bakken met geld. Die heeft me een muzieklessen gehad: zang, piano, gi-

taar... Echt een multitalent is ze niet, maar ze gaat er wel voor.
En ik? Ik mag dan een eerste klas chaoot zijn, toevallig ben ik
wel mega op de bas!